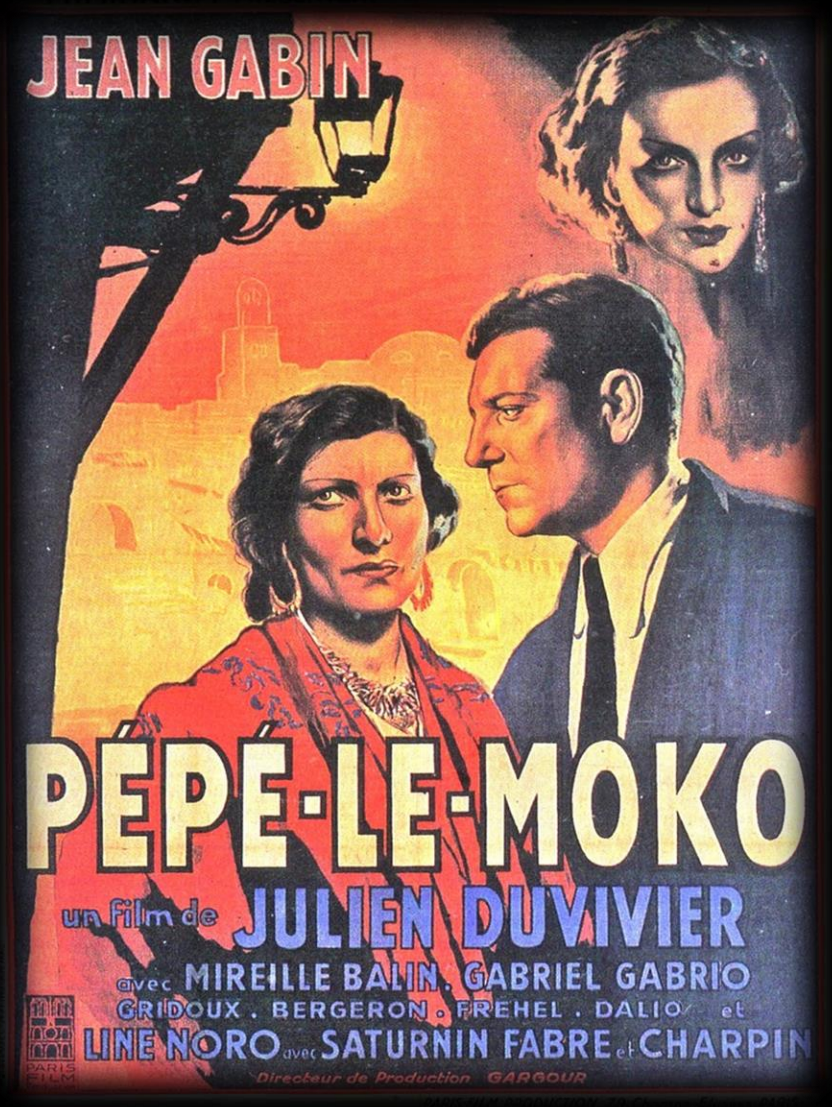

"חלומות על אימפריה"

סדרת הקרנות

פפה לה מוקו (1937)

רביעי, 22 בפברואר, 19:30

הבית האדום, רח' ישראל מסלנט 35, תל אביב

"Dreams of an Empire"

A Screening Series

***Pépé le moko* (1937)**

Wednesday, February 22nd, 19:30

The Red House, 35 Yisra'el mi-Salant St., Tel Aviv

אוצר: דן חיוטין
www.danchyutin.com

Pépé le moko* (1937)—film #3 in the series *"Dreams of an Empire"

Nowadays the term "empire" may strike many as abstract. But this was not the case for millions of westerners living in the golden age of European imperialism. Though their majority rarely traveled outside the Continent, "empire" nevertheless became a vivid part of their imaginary, largely due to films that pictured the colonies as the West's exotic playground. This series will explore how such dreams of an empire were shaped by western cinema, so as to trace their lingering attraction.

The series' third installment, *Pépé le moko* (1937), focuses on the challenges of European life in occupied colonial territories. At its center is the gangster Pépé (Jean Gabin), who rules the Casbah of Algiers as its unofficial king. An encounter with a French socialite, however, stirs a longing for the streets of Paris. Will he be able to return, considering that a local cop is hot on his heels, and his Algerian lover refuses to let him go? Through this conflict between "settling" and "returning", *Pépé le moko* uncovers a basic ambivalence many Europeans felt around their presence in the Orient—an ambivalence that arguably finds its limit in the taboo of interracial romantic liaisons.

***פפה לה מוקו* (1937)—סרט #3 בסדרה "*חלומות על אימפריה*"**

המושג "אימפריה" עשוי להיראות לרבים מאתנו קצת מופשט. אך בשביל מיליוני מערביים שחיו בתור הזהב האימפריאלי של אירופה, המצב היה מאוד שונה. אף כי מרביתם לא התנסו בחיים מחוץ למערב, האימפריה היתה חלק מוחשי במדומיין שלהם, וזאת לא מעט בזכות סרטים שהציגו אותה כמרחב אטרקטיבי, רצוף בסכנות ובאוצרות, קרקע פרוצה הממתינה רק לבואם. הסדרה הנוכחית תבחן כיצד פנטזיות אימפריאליות שכאלה התהוו דרך הקולנוע המערבי, וזאת בכדי להבין את כוח המשיכה שלהן, אשר השפעתו מורגשת עד היום.

בשונה מהסרטים הקודמים בסדרה, *פפה לה מוקו* (1937), הסרט השלישי שיוצג במסגרת זו, לא עוסק בהשתלטות על שטחי האמפריה, אלא בשהות בהן. במרכזו עומד פפה (ז'אן גאבן), פושע שחי בקסבה של בירת אלג'יר, ומתנהל בה כאילו היתה שלו. מפגש עם אשת חברה צרפתית מעורר בו געגועים לרחובות פריז, אבל בין השוטר המקומי שרודף אחריו, והנערה האלג'יראית שרוצה שישאר לצידה, עזיבה הופכת בהדרגה למשימה בלתי אפשרית... הקונפליקט של פפה בין התערות באוריינט לבין חזרה למערב מקרין על האמביוולנטיות העמוקה שהמתיישב האירופי חש לגבי שהותו בשטחי הקולוניה. מתוך כך גם עולה שאלת גבול ההתערות, ביחוד סביב המפגש הרומנטי ו/או הארוטי עם ה"ילידים", אשר מושך את הפרט המערבי באותה מידה שמרתיע אותו כטאבו חברתי-גזעי.

אוצר: דן חיוטין
www.danchyutin.com